

De tuinen van prinses Florentina

Er leefde eens in een ver, ver land een prinsesje dat de hele dag alles wat ze deed telde.

Ze rekte zich elke morgen 4 keer uit.

Ze tikte 2 keer met de tenen van haar linkervoet op de vloer.

Daarna tikte ze twee keer met de tenen van haar rechtervoet op de vloer.

In de badkamer waste ze haar haren 6 keer en plassen deed ze twee keer.

Haar tandjes werden keurig gepoetst; precies 20 keer met de tandenborstel op en neer.

Bij het ontbijt nam ze twee sneetjes brood waarop ze met haar mes 10 maal jam had gesmeerd.

Haar bekertje melk nipte ze in 20 slokjes leeg. Maar soms nipte ze 19 keer of had ze 21 keer nodig om haar bekertje leeg te drinken. Dan was ze ontroostbaar en wist ze het zeker....vandaag gebeurde er een grote ramp. Haar vader of moeder zou van de grote trap vallen...of haar paard zou haar enkel verstuiken of..... zij zou zich vanmiddag verslikken in een stuk appel.....of misschien ging ze wel dood!

De koning en koningin wisten niet hoe ze het prinsesje konden helpen, zodat ze weer vrolijk ging huppelen en springen zonder te tellen en bang te zijn.

Op een dag was het prinsesje aan het wandelen door de groentetuin bij het paleis. Ze telde alle bloemen en kwam bij de grote groentetuin waar de tuinman aan het schoffelen was.

Prinses Florentina telde hoeveel keer de tuinman met de schoffel tussen de rijen met boontjes schoffelde.

‘Dit is niet goed’, zei het prinsesje. ‘O’, zei de tuinman, ‘wanneer doe ik het wel goed?’

‘Je moet een even aantal keren schoffelen per rij.’ De tuinman knikte naar het prinsesje en begon hardop te tellen tijdens het schoffelen. Het prinsesje en de tuinman konden het al heel snel goed met elkaar vinden en vanaf die dag ging het prinsesje elke dag de tuinman helpen. De tuinman wist dat het prinsesje altijd alles telde en helemaal overstuur raakte als het aantal niet klopte. Maar de tuinman wist ook dat bloemen, struiken, boontjes, erwten in de schil niet volgens het telschema van het prinsesje zouden groeien. Ook de dieren in de natuur leven niet volgens het telschema van het prinsesje.

Op een morgen kwam het prinsesje in de tuin en zag allemaal gaten in de bladeren. In het ene blad zaten 3 gaten. In een ander blad 7 gaten en in de derde plant 5 gaten. Het prinsesje was heel erg overstuur. De tuinman kon haar niet troosten en legde uit dat de slakken die deze gaten hadden gemaakt niet kunnen tellen. Dit geloofde het prinsesje niet en de hele dag leerde ze de slakken hoeveel 2 en 4 en 6 was. Maar de slakken luisterden niet en aten tot ze genoeg hadden ook al waren het 3 struiken met ieder 5 of 7 gaten. Aan het einde van de dag merkte ze dat er geen ramp was gebeurd; haar vader of moeder waren niet van de grote trap gevallen, haar paard had haar enkel niet verstuikt, zij had zich niet verslikt in de lekkere appelen ze leefde nog.

Het prinsesje was die avond zo moe dat ze snel in slaap viel. Ze droomde van slakken die keurig 2 of 4 of 6 gaten in 2 of 4 of 6 planten aten en werd die morgen weer fris en monter wakker.

Maar in de tuin hadden de slakken geen keurige, in even aantallen, gaten gegeten in de bladeren.

De tuinman vroeg aan prinses Florentina of ze wilde meehelpen met het plukken van de boontjes en erwtjes. Dit wilde het prinsesje wel omdat ze niet meer wilde nadenken over de slakken die zomaar zonder te tellen gaten aten in de bladeren. Ze plukte boontjes en telde in elk doosje keurig 100 boontjes op een rijtje. Ze werd hier weer rustig en kalm van. Ze lachte en maakte grapjes met de tuinman en zo ging de morgen heel snel voorbij. 's Middags werden alle erwtenpeultjes geplukt en Florentina ging ook de erwtenpeultjes keurig tellen en wilde ze in een doosje leggen. Maar de tuinman vertelde dat de schil van de erwtjes er afgehaald moest worden. Hij maakte een peultje open en binnen in de schil lagen 8 erwtjes keurig op een rijtje. Florentina leerde zo dat ze de erwtjes met haar vinger in een grote kom kon schuiven. Dit was leuk om te doen en het prinsesje telde steeds hoeveel erwtjes zij in de kom liet glijden. Maar.....in het vijfde peultje zaten 7 erwtjes...7 groene bolletjes op een rijtje...Florentina raakte in paniek. Wat moest ze doen? Nu gebeurde zeker een grote ramp...haar vader of moeder....haar paard.....of zichzelf.....? De tuinman troostte haar en verzekerde haar dat er geen ramp kon gebeuren als zij 7 erwtjes uit de peul zou schuiven. Hij beloofde de hele dag bij haar te blijven en te zorgen dat er geen ramp gebeurde. Met een bibberende vinger schoof het prinsesje de erwtjes in de kom en angstig zat ze stil te luisteren. Hoorde ze iemand gillen in het paleis? Hoorde ze haar paard hard hinniken van de pijn? Voelde zij zich wel lekker?

Na 10 minuten was er nog niets gebeurd en dacht Florentina na over de 7 erwtjes die ze in de kom had gedaan. Zou ze niet meer hoeven te tellen? Dat zou fijn zijn.

Voorzichtig begon Florentina weer peultjes open te maken en hoopte dat er 4 of 6 of 8 erwtjes in zaten. Maar heel vaak zaten er 5 of 7 en soms 9 erwtjes in. Na een uurtje durfde ze alle erwtjes uit het peultje te schuiven zonder ze eerst te tellen. Aan het einde van de middag had ze een grote kom met erwtjes en ze wist niet hoeveel erwtjes er in de kom zaten. Ze voelde in haar buik geen vreemde pijn meer en ook was ze niet meer zo bang dat er een ramp zou gebeuren. Voor alle zekerheid heeft ze die dag geen appel gegeten, want je weet maar nooit.

De koning en koningin waren verbaasd toen het prinsesje aan tafel een grote lepel erwtjes op haar bord schepte zonder alle erwtjes te tellen. Ook de happen van het toetje werden niet geteld tot 20.

De volgende dag stond het prinsesje weer fris en monter op en ging snel naar de groentetuin. Die dag leerde ze van de tuinman dat de natuur niet telt hoeveel bloemen en blaadjes zij laat groeien aan de struiken. Ook de spruitjes die aan de struiken groeien en de blaadjes in een krop sla telt de natuur niet. Florentina leerde dat slakken gewoon eten totdat ze genoeg hebben, de vogels hun liedjes fluiten zonder hierover na te denken en dit alleen voor hun plezier doen.

Toen de zomer bijna voorbij was huppelde en sprong het prinsesje zonder te tellen vrolijk door de tuinen en het paleis. Als ze zich 's morgens vroeg 4 keer uitrekte deed ze dit alleen omdat ze er zin in had, maar niet meer omdat het moest.

Het prinsesje was gelukkig en ook haar vader en moeder waren blij dat prinses Florentina weer een gelukkig prinsesje was. De tuinman werd de grootste vriend van het prinsesje en iedereen in het paleis leefde nog heel lang, zorgeloos en gelukkig.

Annie Kessels

Juni 2012